

Hotărârea CNCD referitoare la declarațiile unui parlamentar

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

HOTĂRÂREA din 17 ianuarie 2006

Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, întrunit în data de 17.01.2006, a dezbătut petiția cu numărul de înregistrare P/7496 din 16.09.2005 formulată de Liderul Grupului parlamentar PRM, domnul Senator Dr. G.F.

Potentul supune atenției Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării modul în care domnul senator P. H., liderul Grupului parlamentar al Alianței D.A., s-a adresat către parlamentarii PRM, „spunându-le că sunt țigani”

În fapt, domnul senator dr. G. F. face cunoscut că în ziua de 14 septembrie 2005, în timpul ședinței de plen a Senatului României, când la microfoanele din fața prezidiului se afla și își prezenta opiniile politice domnul senator L.-D. B., din rândul întâi al sălii de ședință, domnul senator P. H., liderul Grupului parlamentar al Alianței D.A., s-a adresat către parlamentarii PRM, spunându-le că sunt țigani. Cele petrecute și această etichetare a senatorilor PRM au fost aduse la cunoștința tuturor senatorilor, de la microfon, de către liderul Grupului parlamentar al PRM și sunt consemnate în stenograma ședinței. Potentul precizează că domnul senator P. H. nu a solicitat un drept la replică și nu a negat eticheta de țigani pe care a aplicat-o Grupului parlamentar PRM.

În susținerea petiției este anexat un fragment din stenograma ședinței în plen a Senatului din ziua de 14 septembrie 2005.

Urmare analizării petiției, Colegiul Director, cu privire la faptele supuse atenției Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, prin adresa înregistrată cu nr. 7640 din 26.09.2005 a solicitat punctul de vedere al domnului senator L. D. B; prin adresa cu nr. 7641 din 26.09.2005 a solicitat punctul de vedere al domnului senator N. V., Președintele Senatului; prin adresa nr. 7642 din 26.09.2005 a solicitat punctul de vedere al domnului senator D.-I. T., iar prin adresa cu numărul de înregistrare 7643 din 26.09.2005 a solicitat punctul de vedere al domnului senator P. H.

Prin adresa înregistrată la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu nr. 7742 din 03.10.2005, Senatul României, Secretarul General prin domnul C. D. V. a răspuns Colegiului Director precizând: „Biroul Permanent al Senatului, în ședința din data de 28 septembrie 2005, a luat cunoștință de scrisoarea dumneavoastră cu privire la modul de adresare al domnului senator P. H., liderul Grupului parlamentar Dreptate și Adevăr PNL-PD, față de parlamentarii Grupului parlamentar PRM, în plenul Senatului din 14 septembrie 2005 și a hotărât transmiterea acesteia la Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări, în vederea întocmirii unui punct de vedere”.

În același sens, prin adresa cu numărul de înregistrare 8489 din 14.11.2005 domnul Secretar General C. D. V. a informat Colegiul Director că „Biroul permanent

al Senatului, în ședința din 9 noiembrie 2005 a hotărât retransmiterea la comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări, a scrisorii Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, referitoare la solicitarea Grupului parlamentar PRM cu privire la modul de adresare al domnului senator P. H., liderul Grupului parlamentar Dreptate și Adevăr PNL-PD, față de parlamentarii Grupului parlamentar PRM, în plenul Senatului din 14 septembrie 2005”.

Colegiul Director reține că până la momentul dezbaterilor, în ședința din 17.01.2005, nu s-au comunicat Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării punctele de vedere din partea senatorilor în cauză și nici din partea Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări.

În drept, Constituția României prevede în art. 30 alin.7 că: „Sunt interzise de lege (...) îndemnul la ură națională, rasială, de clasă, religioasă, incitarea la discriminare, (...) la violență publică, (...)”

De asemenea, în art. 16 privind Egalitatea în Drepturi, la alin.1, Constituția României prevede că: „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”.

Potrivit art. 2, alin 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, ...”prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, gen, orientare sexuală, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă, infectarea HIV ori apartenența la o categorie defavorizată care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

Articolul 2 alin 3 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare: „Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe...”

Articolul 19 din același act normativ prevede că: „Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist-șovină, de instigare la ură rasială sau națională, ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia.

Pe de altă parte la analizarea petiției și a probelor din dosar trebuie avute în vedere art. 30 referitor la Libertatea de exprimare alin. (1) și (6) din Constituția României republicată care prevede că: „(1) Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris,

prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile.

(2) Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.”

În aceeași argumentație trebuie subliniat faptul că Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice – ratificat de România la 9.XII.1974 – prevede în art. 19 paragraful 3. că „exercitarea drepturilor prevăzute la paragraful 2 al prezentului articol (dreptul la libertatea de exprimare) comportă îndatoriri și răspunderi speciale. În consecință, ea poate fi supusă anumitor limitări care trebuie însă stabilite în mod expres prin lege și care sunt necesare: a) respectării drepturilor sau reputației altora; b) apărării securității naționale, ordinii publice, sănătății sau moralității publice”. Astfel, se poate concluziona faptul că dreptul la liberă exprimare nu este un drept absolut și că exercitarea lui trebuie realizată în anumite condiții, de altfel stabilite în considerarea și pentru protejarea demnității persoanei.

În analiza petiției trebuie avut în vedere și faptul că în cadrul sistemului instituțional regional de protecție a drepturilor omului, Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ratificată de România prin Legea nr. 30 din 18 mai 1994, prevede în art. 10 că: „orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare”, însă precizează în mod expres limitele acestui drept în alineatul 2 al aceluiași articol: „exercitarea acestor libertăți, (n.n. libertatea de exprimare, de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei ce comportă îndatoriri și responsabilități, poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru ... protecția reputației sau a drepturilor altora.”

Curtea Europeană a Drepturilor Omului reafirmă prin jurisprudența sa că „libertatea de exprimare, garantată de art.10 parag.1, constituie unul din fundamentele esențiale ale unei societăți democratice și una din cerințele prioritare ale progresului societății și împlinirilor personale. Sub rezerva paragrafului 2 al art. 10, ea acoperă nu numai informațiile și ideile primite favorabil sau cu indiferență ori considerate inofensive, dar și pe acelea care offensează, șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței și spiritului deschis fără de care nu există, o societate democratică. (Hotărârea Curții Europene în cauza *Oberschlick vs. Austria*, parag. 57).

Examinând petiția și actele depuse la dosar se rețin următoarele: Colegiul Director în analiza petiției se raportează la Stenogramele ședinței Senatului din data de 13 septembrie 2005 și din data de 14 septembrie 2005, disponibile publicului la adresa:

www.senat.ro/pagini/Proceduri%parlamentare/Agenda/Stenograme/ST-13sep05.htm

și

www.senat.ro/pagini/Proceduri%parlamentare/Agenda/Stenograme/ST-14sep05.htm, aflate la dosarul petiției.

Colegiul Director reține faptul că în data de 13 septembrie 2005, astfel cum rezultă din Stenograma ședinței Senatului, a avut loc „prezentarea, dezbateră și respingerea moțiunii simple „Alianța D.A.-Dezastrul agriculturii”, inițiată de Grupul parlamentar al Partidului România Mare și semnată de 40 de senatori. Pe fondul

acestor dezbateri, analizând stenograma ședinței se poate remarca caracterul intens al dezbaterilor și al prezentării ideilor în contradictoriu între diferiți senatori aparținând grupului parlamentar al PRM cât și al Alianței D.A. În acest sens, se remarcă schimbul de replici inițiat pe fondul prezentării domnului ministru G. F. și al unor afirmații privind Președintele Senatului, la care au reacționat domnul senator N. I., domnul senator I. I. și ulterior domnul senator C. V. Tr. Ulterior acestor reacții, au avut loc o serie de intervenții între domnul senator P. H. și domnul senator C. V. T. vizând caracterul politic al Partidului România Mare. După pauză, în cadrul aceleiași ședințe, domnul senator L.-D. B. în cadrul dezbaterilor generale a avut o intervenție cu privire la Regulamentul Senatului, însă așa cum rezultă din Stenogramă, a fost întrerupt, solicitând crearea unui cadru potrivit pentru a-și exprima punctul de vedere. Se poate remarca în pagina 66 a stenogramei aflată la dosarul petiției, consemnarea „(discuții, rumoare, vociferări)” de câteva ori iar la pagina 67, domnul senator L.-D. B. precizează *vis à vis* de domnul senator P. H.: „Eu pe domnul H. nu l-am întrerupt și nu l-am sfidat nici când a vorbit de chestiuni care nu-l interesau nici pe dumnealui, darămite pe alții. (discuții, rumoare, aplauze). Vă credeam capabil de un mai mult respect față de colegii dumneavoastră, mai ales de aceia care vă respectă și eu fac parte dintre ei”.

În ceea ce privește această precizare, Colegiul Director reține că domnul senator H. I-a întrerupt pe domnul senator B. fără a se putea reține motivul concret al întreruperii.

În ședința Senatului din 14 septembrie 2005, pe fondul voturilor exprimate de către senatori pe moțiunea de agricultură în ședința din 13 septembrie, precum și a faptului că PRM a contestat acest vot, s-au lansat o serie de dezbateri în contradictoriu. Așa cum reiese din stenograma ședinței din 14 septembrie 2005, domnul senator F. G. precizează: „În cursul zilei de ieri, după votul la moțiunea simplă pe tema agriculturii, noi am contestat votul”. Acest fapt a generat intervenția mai multor senatori cu privire la repetarea sau nerepetarea votului, precum domnul I. S., domnul S. K. F., domnul P.H. Printre altele, domnul senator H. declara, așa cum rezultă din stenogramă la pagina 4: „Eu o spun cu toată convingerea. Ceea ce se întâmplă de vreo 2-3 zile în Senatul României cred că nu se întâmplă niciunde, nici într-o țară africană. Este inadmisibil să ne batem joc de noi, de timpul nostru și de alegători. (...) Este inadmisibil, incalificabil, să reluăm un vot a doua zi. De ce nu s-a întâmplat acest lucru ieri? (*vociferări neinteligibile în sală*) Haideti, domnule! (...) Ieri trebuia să cereți refacerea votului, nu astăzi, dacă ar fi fost să fie. (*rumoare, proteste în sală, gălăgie mare*)”

După acest paragraf în stenogramă se consemnează: „Domnul N. V.: Domnule senator, vă rog, chiar dacă sunteți lider de grup, eu cred că ar trebui, de la tribună, să aveți un comportament civilizat.”

Ulterior, reținem că domnul senator D-I. T. precizează: „(...) Am venit la tribuna Senatului nu pentru a participa la „șigănia”, așa-numită de liderul Grupului parlamentar PNL-PD, ci pentru a răspunde acuzelor grave aduse de domnia sa în cuvântul de astăzi dimineață, în momentul în care spunea că cererea formulată de liderul Grupului PSD, în finalul ședinței de ieri, este inadmisibilă, iar gestul domniei sale este incalificabil.”

La pagina 7 a stenogramei, reținem că domnul senator L. D. B. precizează: „Nu din cauza noastră s-a ajuns la discuții absolut neprincipiale în Senat și am reușit să auzim astăzi că dezbaterile parlamentare sunt catalogate ca „șigănie”, iar eu afirm de la tribuna onoratului Senat că toate dezbaterile celor care au fost aleși de români se reprezintă în Senat, fac parte din regulile democratice, din regulile constituționale”.

La pagina 9 a stenogramei, reținem că domnul senator G. F. precizează: „Aș vrea să vă fac cunoscut, domnule președinte, doamnelor și domnilor senatori, că în timp ce vorbea colegul nostru, domnul senator B. de la microfon, domnul senator P. H. care își citește presa pe banii contribuabililor, și îmi pare rău că televiziunile nu îl filmează și nu-l dau la toată țara să-l vadă, spunea despre noi (...). am fost etichetați, noi din Grupul parlamentar PRM, de către domnul senator P. H. că suntem „șigani” (...)

De asemenea, Colegiul Director remarcă faptul că în stenograma ședinței, la pagina 43, în discuțiile care au avut loc după pauză, domnul senator P. H. spune: „Domnule președinte, stimate colege și stimați colegi., de dimineață am avut o intervenție care a iritat pe unii colegi. Îmi pare rău dacă am iritat, sincer îmi pare rău, dar îmi este teamă că am fost exagerat de amabil și de blând în aprecieri”.

Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin.1 al O.G. nr.137/2000 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* din cauza apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit.

Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Analizând petiția, stenogramele ședințelor Senatului din data de 13 și 14 septembrie 2005, Colegiul Director reține, astfel cum rezultă din înscrisurile mai sus menționate, că într-adevăr domnul senator P. H. a făcut anumite afirmații care au determinat reacții din partea altor colegi senatori.

În acest sens, Colegiul Director, reține faptul că domnul N. V. a atras atenția domnului H. că ar trebui, de la tribună, să aibă un comportament civilizată, însă nu se precizează dacă s-au avut în vedere afirmațiile respective; ulterior, reținem că domnul senator D.-I. T. spune că a venit la tribuna Senatului „nu pentru a participa la „șigănia”, așa-numită de liderul Grupului parlamentar PNL-PD”, că domnul senator L. D. B. menționează „dezbaterile parlamentare sunt catalogate ca „șigănie” iar domnul senator F. G. spune „am fost etichetați, noi din Grupul parlamentar PRM, de către domnul senator P. H. că suntem „șigani”.

Referindu-ne la afirmațiile prezentate mai sus, astfel cum Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a statuat în jurisprudența sa, utilizarea unor sintagme precum „șigani”, „romi”, „homosexuali” etc. referitoare la anumite categorii de persoane aparținând comunităților respective trebuie analizate contextual raportate la întreg, având în vedere declarațiile, articolele, publicațiile *per se*, titlul articolelor

cât și conținutul acestora, punctele de vedere ale celor care le-au scris sau prezentat, modul și contextul în care au fost făcute precum și impactul acestora.

Din acest punct de vedere Colegiul Director, reține că afirmațiile respective au fost făcute cu ocazia unei ședințe a Senatului României de către un senator, determinând reacții din partea unor colegi aflați într-un grup parlamentar din opoziție; afirmația a fost făcută în contextul dezbaterilor privind procedura de votare pe moțiunea inițiată de Grupul parlamentar PRM. Astfel cum reiese din stenograma ședinței din 14 septembrie 2005 nu rezultă în mod echivoc că domnul senator P. H. a etichetat Grupul parlamentar PRM ca fiind „țigani”, dar se poate reține că domnul senator H. a afirmat, așa cum rezultă din declarațiile domnilor senatori D.-I. T. și L.D. B. că dezbaterile parlamentare sunt „țigănie”. Raportându-ne la definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin art. 2, alin.1 al O.G. nr. 137/2000 cu modificările și completările ulterioare, persoanele aflate în situații comparabile care sunt tratate în mod diferit sunt tratate de așa natură datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege, în speța noastră la etnie, respectiv minoritatea romă.

Având în vedere motivele expuse mai sus nu se poate reține întrunirea cumulativă a elementelor privind un tratament de deosebire (restricție, excludere, preferință) între persoane care se află în situații comparabile și care sunt tratate în mod diferit, în cazul nostru, datorită apartenenței lor etnice, și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate a unor drepturi.

Pe de altă parte, Colegiul Director are în vedere și prevederile art. 72 alin.1 din Constituția României, potrivit căruia: „deputații și senatorii nu pot fi trași la răspundere politică pentru voturile sau pentru opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului”.

Întrucât are ca scop garantarea independenței opiniilor, lipsa răspunderii juridice, prevăzută de art. 72 din Constituție, constă din interdicția de tragere la răspundere juridică a deputaților și senatorilor pentru voturile sau opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului lor. Interdicția privește actele intrinseci mandatului nu și cele extrinseci exercițiului acestuia, urmărind să apere libertatea de expresie și de decizie a parlamentarului. Ceea ce excede, însă, exercițiului mandatului nu intră sub incidența acestei imunități. Parlamentarul nu este peste lege. Articolul 16 alin.2 din Constituție prevede că „Nimeni nu este mai presus de lege.”. De aceea, actele parlamentarului ce nu sunt în exercițiul funcției sale pot atrage răspunderea juridică, în astfel de situații aplicându-se dreptul comun. (vezi *Drept Parlamentar Românesc*, Ioan Muraru, Mihai Constantinescu, Editura All Beck, 2005, pag.331)

Pe de altă parte, garantarea opiniilor în confruntarea politică din Parlament nu-i un privilegiu, astfel încât nu se poate legaliza un abuz. De aceea, iresponsabilitatea juridică pentru votul și opiniile exprimate nu exclude răspunderea disciplinară pentru încălcarea regulamentelor, răspunderea politică a parlamentarului și nici răspunderea sa penală sau civilă pentru săvârșirea unor fapte străine mandatului pe care îl exercită. În schimb, ea privește actele săvârșite de parlamentar în incinta Parlamentului cât și în afara ei, dar în exercițiul unei însărcinări stabilite de Camere. (vezi *idem* pag. 332)

Analizând probele aflate la dosar, Colegiul Director, reține că afirmațiile respective au fost făcute cu ocazia unei ședințe a Senatului României de către un senator, determinând reacții din partea unor colegi aflați într-un grup parlamentar din

opozitie; afirmația a fost făcută în contextul dezbaterilor privind procedura de votare pe moțiunea inițiată de Grupul parlamentar PRM.

Având în vedere motivele expuse mai sus, Colegiul Director reține că lipsa responsabilității juridice a unui parlamentar apără pe acesta din urmă numai dacă faptele sau actele sunt săvârșite în exercițiul mandatului primit de alegători. Ceea ce excede, însă, exercițiului mandatului nu intră sub incidența acestei imunități. Se reține, că în doctrina constituțională, se consideră că toate acele fapte sau acte ale parlamentarului, care ar putea fi săvârșite și de un simplu particular, nu se bucură de protecția Constituției. De aceea, eventualele insulte sau calomnii proferate de la tribuna Parlamentului nu pot fi considerate ca săvârșite în exercițiul mandatului de deputat sau senator. (vezi Drept Constituțional și Instituții Politice, Tudor Drăganu, vol.2, pag.243; Instituții și Proceduri Constituționale, Ion Deleanu, Editura Servo-Sat 2003, pag.529)

Cu privire la afirmațiile care fac obiectul petiției ar putea fi invocate prevederile Codului penal al României. Potrivit Codului penal, art. 205, privind Insulta: (1) Atingerea adusă onoarei ori reputației unei persoane prin cuvinte, prin gesturi sau prin orice alte mijloace, ori prin expunerea la batjocură, se pedepsește cu amendă.

(2) Aceeași pedeapsă se aplică și în cazul când se atribuie unei persoane un defect, boală sau infirmitate care, chiar reale de-ar fi, nu ar trebui relevate.

(3) Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

(4) Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.

Examinând petiția, actele depuse la dosar, dispozițiile legale incidente, constată că faptele care fac obiectul petiției nu întrunesc elementele constitutive prevăzute O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, pentru a fi calificată drept faptă cu caracter discriminatoriu.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (3) din Ordonanța nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, al art. 2 alin. (1) lit. g), art. 3 alin. (2), art. 5 alin. (8) și art. 7 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1194/2001 privind organizarea și funcționarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării cu modificările și completările ulterioare cu majoritate de voturi, a membrilor prezenți

COLEGIUL DIRECTOR

HOTĂRĂȘTE:

1. faptele prezentate nu constituie acte de discriminare conform Ordonanței de Guvern nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare (6 voturi pentru și 1 abținere)

2. clasarea dosarului;

3. se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte, potrivit art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.27/2002 privind soluționarea petițiilor, aprobată și modificată prin Legea nr. 233/2002;

3. o copie a hotărârii se va comunica petentului.

Prezentul act poate fi contestat în termen de 30 de zile de la data comunicării potrivit procedurii prealabile, conform art. 7 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ,